

da også have en mulighed for at kunne køre ud og finde de varer i landskabet.

Henriette Kjær (KF):

Alle partier herinde på Christiansborg holder jo jævnligt møder med repræsentanter for vores landdistrikter, og det var netop på et af disse møder, at repræsentanterne ytrede deres ønske om en mere lempelig adgang til skiltning i det åbne land. Forslaget lød jo meget fornuftigt, og vi ville selvfølgelig helst have haft, at det var miljøministeren, der fremsatte det her forslag, for der er jo intet partipolitisk i det.

Men desværre er jeg lidt bange for, at ministeren misforstår sigtet. Det kunne jeg også høre på den socialdemokratiske ordfører. Vi ønsker jo alle, at vort landskab skal se kønt og nydeligt ud, og der er heller ingen, der ønsker, at det skal være tilladt med plakatlignende skiltning i rød og orange og gul og andre pangfarver. Vi ønsker blot, at folk i landdistrikterne får mulighed for at få henvisningsskilte sat op, hvis de har en seværdighed, et galleri eller en virksomhed.

Skiltene bør selvfølgelig udformes som de kommunale skilte og de amtslige skilte, sådan at de ligner og ikke skiller sig ud, og de, der ønsker dem opsat, skal selv betale. Og skilte er jo en god ting. Det betyder, at man ikke farer vild og bruger unødigt brændstof eller sidder og prøver på at kigge i et kort, samtidig med at man kører. Og derfor synes vi faktisk, at dette lille forslag kræver en seriøs behandling, så vi kan fastholde aktiviteterne i landdistrikterne, og så de ting, der er placeret derude, er nemme at finde.

Det hjælper ikke med ministerens tilbud om en internetsøgning på en rastepads. Det drejer sig jo netop om, at man, når man er ude at køre søndagstur, så får en pludselig indskydelse, hvis der er en henvisning til noget spændende, eller hvis man har hørt, at der ligger en virksomhed, der kan noget specielt, men så er svær at finde. Det har altså ikke noget at gøre med overskiltning, men om god og informativ skiltning. Og det troede jeg egentlig at vi kunne blive enige om.

Så jeg er selvfølgelig glad for den åbning, der er kommet, men også lidt ked af, at det ikke kan lade sig gøre at vedtage, at så lille en sag som ordentlig, pæn skiltning selvfølgelig skal være tilladt.

Jørn Jespersen (SF):

Forslaget her rejser jo en diskussion omkring nogle modsatrettede interesser, som hver især er

helt legitime. På den ene side erhvervsvirksomheder, som er lokaliseret på landet, der har et behov for at skilte, så kunderne kan finde dem i deres egen og i kundernes interesse, og på den anden side hensynet til, at vi bevarer et ordentligt landskab uden skilteskove, og at vi også bevarer en høj trafikssikkerhed.

Jeg vil da ikke afvise, at man på nogle områder kan finde eksempler på, at den nuværende lovgivning og den måde, den bliver praktiseret på, ikke er hverken konsistent eller hensigtsmæssig, og at man muligvis skulle justere på den, som jeg også har hørt at ministeren er villig til at drøfte. Det kan godt være, at der nogle steder er virksomheder, som ikke har mulighed for at skilte på en hensigtsmæssig måde, så kunderne kan finde dem.

Jeg tror på den anden side også, at der kan findes eksempler på, at lovgivningen ikke bliver overholdt, eller at der er nogle steder, hvor den ikke er hensigtsmæssig, så vi får en skiltning, der er mere omfattende og mere skæmmende, end det egentlig har været tilsigtet.

Så jeg tror, at en nøjere diskussion omkring hele problemstillingen kan føre til, at man måske både skulle administrere anderledes, lempe nogle steder og stramme nogle steder, og kontrollere og følge op mere effektivt, end man gør i dag. Den diskussion er vi i hvert fald åbne over for at tage.

Når man ser på forslaget her, må man jo sige, at det jo ikke er det mest klart formulerede forslag, og det er formentlig nogenlunde med vilje. Man kan læse det på den måde, at det er virksomhedernes egen adgang til at opsætte skilte, der skal lempes. Men man kan også tage de efterfølgende bemærkninger som udtryk for, at det er den offentlige skiltning, der skal være mere effektivt og hensigtsmæssigt indrettet og imødekomme virksomhedernes behov i større omfang. Jeg går ud fra, at det er en del af det, som forslagsstillerne gerne vil have en dialog om, og at det måske kunne føre til, at også forslagsstillerne blev lidt klarere i deres egne tanker og formuleringer omkring, hvad det er, der skal ske.

Vi vil gerne indgå i den dialog. Vi går ud fra, at forslagsstillerne også gerne vil i dialog med os om, hvorvidt der er nogle af reglerne, der skal håndhæves mere effektivt, og om der er nogle af reglerne omkring skiltningen i byerne, der muligvis også burde strammes. Men vi er parat til dialogen selvfølgelig under den klare forudsætning, at et hovedhensyn for os er at bevare et